

ЖЕНИТБА НА СЛЪНЦЕТО

Имала мама имала една
една дъщеря Добринка.
Расла Добринка, порасла,
голяма мома станала, -
къща ще вечемъ да върти.
Та я майка и годила,
годила и уженила.
Ала си рожба немаше
от съще рожба родена.
Мама Марийки думани:
Марийке, дъще Марийке,
и туй ли да те науча!
Я иди долу на Тунджа,
на Тунджа и на Марица,
па зами бяло камачи,
че го хубаво укапи,

